

[Ninn-Hansen.]

der i hvert fald kan være den bedste indgang for dem til at komme ud i arbejdslivet igen.

Jeg synes, at fru Inge Fischer Møller i meget høj grad skylder en forklaring på den påstand, der er blevet fremsat.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne sige til hr. Ingomar Petersens bemærkninger om, at det var nødvendigt at have et bureau, som kunne sende arbejdskraft ud, der kunne klare de nødvendige opgaver: ja men hvad var fagforeningernes anvisning andet? Utallige arbejdsgivere har jo understreget, at hvis de ønsker en speciel arbejdskraft i den nuværende situation, så henvender de sig til fagforeningerne. Ja men hvorfor var man så modstandere af, at fagforeningerne fik ret til fortsat at anvise arbejdskraft? Er det, fordi man her kan sige, at der ikke tjenes penge på at anvise arbejdskraften? Det er den eneste forskel, der er. Da fagforeningerne havde anvisningen, kunne de sikre, at det var den arbejdskraft, der passede til det pågældende arbejde, der blev udsendt. Derfor siger vi, at hr. Ingomar Petersens bemærkninger jo må betyde, at man nu er villig til at tilbagegive fagbevægelsen kontrol og anvisning.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Det skal også blive kort. Jeg skal sige til hr. Ninn-Hansen, at jeg tror ikke, jeg er den eneste kvinde, der er træt af af mændene at blive belært om, hvilke ønsker og behov kvinderne har inden for alle områder af kønsrolledebatten. Jeg vil meget gerne under udvalgsarbejdet i arbejdsmarkedsudvalget fortælle hr. Ninn-Hansen, hvad det egentlig vil sige at være en kvinde på det danske arbejdsmarked med en fast tilknytning, og hvad det egentlig vil sige at være en kvinde med en løsere tilknytning, så det skal jeg meget gerne vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Til hr. Jørgen Jensen vil jeg sige, at der jo er visse fagforeninger, som har ret til at anvise arbejdskraft på dispensation. Vi har jo bl. a. Sømændenes Forbund. Jeg synes

ærlig talt ikke, at det, der dér er sket, ligefrem er sådan særlig heldigt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg forstod på hr. Ingomar Petersen, at han glædede sig over, at arbejdsministeren var interesseret i at bevare disse bureauer. Jeg synes, jeg er forpligtet til at sige, at hvis hr. Ingomar Petersen har fået den opfattelse, så er han helt på gale veje. Jeg ønsker bestemt ikke nogen opretholdelse af disse bureauer, og jeg har lidt svært ved at se, hvorfor vi egentlig skulle det, når man f. eks. i Sverige har forbudt dem for lang tid siden, og det går udmærket. I Norge er de forbudt, også andre steder inden for EF, vikarbureauer er forbudt i Italien, i Belgien arbejdes der med et udtrykkeligt forbud mod vikarbureauer, og der er særlige restriktioner i England, Tyskland, Holland og Irland, og i øjeblikket arbejder man med at samle et materiale sammen inden for EF.

Min fornemmelse er den, at der ikke nogetsteds i Europa er megen sympati for den handlen med arbejdskraft, som foregår gennem disse bureauer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg synes, at hr. Ingomar Petersen skylder at forklare folketinget, hvor sømændenes anvisning har svigtet. Der har været en polemik om deres administration af arbejdsløshedskassen, og den er ikke afklaret endnu. Men hvori ligger det svigt hos sømændenes anvisning, som man her misbruger i en diskussion om noget helt andet? Det ønsker jeg at få at vide.

Formanden:

Sømændenes forhold er ikke specielt til forhandling nu. Jeg påtaler det nu, efter at begge parter har udtalt sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.